

Η Φ Υ Σ Ι Σ

ΑΚΟΥΘΥΝΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΚΔΙΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ—ΕΠΙΣΤΗΜΗ—ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Συνεργάται εἰσι δεκτοὶ πάν-
τες. Δημοσιεύονται τὰ ἐγκρι-
νόμενα ἔργα, καὶ αἱ εἰκόνας
συνεργατῶν καὶ καλλιτεχνι-
μάτων. Ἀγγελίαι μετ' εἰκόνων.
Συνδρομαὶ δεκταὶ εἰς χαρτο-
νόμισμα παντὸς ἔθνους.

Ἐκαστὸν φύλλον λεπτὰ 15.
Πώλησις εἰς τὰ κίβητα καὶ
πρακτορεῖα. Τόμος ἀπλ. δρ. 8,
χρυσῶδ. 10. Ἔξωτ. φρ. 14. Οἱ
συνδρομηταὶ λαμβάνουσι μέρος
διωρῶν εἰς τὰ λαχεῖα καὶ καλ-
λιτεχνικὰ ἔργα τῆς ἀφύσεως.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ ΑΡΙΘ. 2.— ΣΥΝΔΡΟΜΗ Ἐν Ἑλλάδι ἔτησίᾳ Δρ. 8.— Ἐξωτερικοῦ ἔτησίᾳ Φρ. 12.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Ἡ χρωματογραφία ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Lippman (μετ' εἰκόνων) ὑπὸ Φ. Π.—Περὶ τῶν Ὀμηρικῶν νήσων Ἰθάκης, Σάμης, Δολιχίου καὶ Ἀστέριδος ὑπὸ Θ. Δ. Καρούκλη.—Χορὸς ἐκ τῆς Εὐρεπιδαίου «Ἰφγενείας ἐν Ἀλκίδι» ὑπὸ Φ. Π. Οἰκονομίδου.—Πρακτικὴ φρενολογία (μετ' εἰκόνας) ὑπὸ Γουλ. Δ. Ι.—Ἰωάννης Σουμαρίπας, ὑδραυλικός. Τὸ ὑδραυλικὸν ζήτημα τῆς πόλεως ὑπὸ Φ. Π.—Νύμφαι τοῦ Ἀδρια ὑπὸ Γ. Δ. Ἰωαννίδου.—Κρυφὴ παραγγελία. Ποίημα ὑπὸ Θ. Τζαβέλλα.—Ἐπισημονικὸν παίγιον, τὰ μαγικὰ τετράγωνα ὑπὸ Φ. Π.—Ἀλληλογραφία.—Ἀγγελίαι κτλ.

Η ΧΡΩΜΟΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΤΗΣ ΧΡΩΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

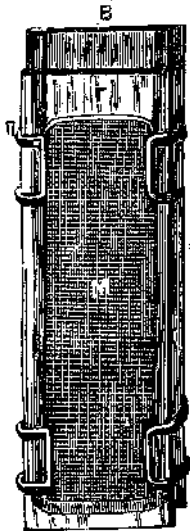
ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ

κ. LIPPMAN

Τὸ πρόβλημα τῆς ἐγχρώμου φωτογραφίας εἶναι τόσῳ παλαιόν, ὅσῳ καὶ αὐτὴ ἡ φωτογραφία, ἡ δὲ πρῶται φυσιοδίφαι, οἵτινες τὸ πρῶτον εἶδον ἀναπτυσσομένην ἐπὶ τοῦ σκοτεινοῦ θαλάμου τὴν εἰκόνα ἀντικειμένου λίαν λεπτιπιδέπτως ἀπεικονιζομένην, μετ' ὅλων τῶν φυσικῶν αὐτῆς χρωμάτων, συνέλαβον ἀμέσως τὴν ἰδέαν νὰ στερεοποιήσωσιν ἐπὶ τῆς ὕλης τὰ χρώματα ταῦτα καὶ εἶτα μεταφέρωσιν ἐπὶ τοῦ χαρτοῦ. Ἄλλ' ἡ ἐπιθυμία των αὐτῆ καὶ αἱ διηνεκεῖς προσπάθειαι των δὲν ἀπέληξαν αἰσίως εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς.

Πάντες σχεδὸν γνωρίζομεν εἰς τί συνίστανται καὶ πῶς ἐκτελοῦνται αἱ ἐργασίαι τῆς συνήθους φωτογραφίας, ἄλλως τε τὴν σήμερον πάντες σχεδὸν εἴμεθα καὶ φωτογράφοι μετὰ τὴν ἀπλοποίησιν δὲ ἐπὶ τοσοῦτον τῆς φωτογραφίας, ποῖος δὲν ἐπρομηθεύθη φωτογραφικὴν τινα μηχανήν, ἡ δὲν εἰδανείσθη ποτὲ παρὰ φίλου του τοιαύτην, καὶ δὲν ἐξετέλεσε πειράματα;

Ἡ βᾶσις τῆς φωτογραφίας συνίσταται εἰς τὴν ἀποτύπωσιν τῆς εἰκόνας ἐπὶ προπαρασκευασμένης ἐπιφανείας, ἰσοπαχῶς κεκαλυμμένης δι' οὐσίας ἀλλοιουμένης ὑπὸ τοῦ φωτός, καὶ ἀποτελουμένης συνήθως ὑπὸ ἀργυροῦχος τινος ἄλατος, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βρωμιούχου ἀργύρου. Τὸ φῶς ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ ἄλατος τούτου καὶ ὅπουδῆποτε ἐπιπέση, ὁ βρωμιούχος ἀργυρος μεταβάλλεται ἀμέσως εἰς ἀργυροῦχον κατάστασιν. Οὕτως ἀπολαμβάνομεν εἰκόνα, ἥτις εἰς μὲν τὰ ἰσχυρῶς πεφωτισμένα μέρη περιέχει πολὺν ἀργυρον, εἰς δὲ τὰ ὀλιγώτερον πεφωτισμένα μέρη περιέχει ὀλιγώτερον ποσότητα, εἰς δὲ τὰ σκοτεινὰ οὐδὲν ἔχει. Διὰ τῆς μεταβολῆς ταύτης τῆς ὁμοιομόρφου πλακῶς εἰς φωτεινὰ, ἤττον φωτεινὰ καὶ σκο-

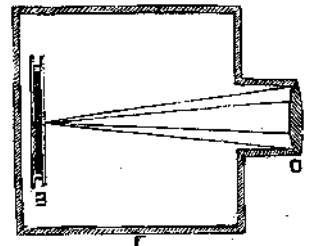

Σχ. 1

Σχ. 1. Φωτογραφικὸν πλαίσιον.

Β, Ἐλίνην πλάξ φέρουσα εἰς τὰ ἄκρα θώμιγγα ἐκ καουτσούκ.— Μ. Εὐαίσθητος πλάξ. Ἡ φέρουσα τὸ εὐαίσθητον στρώμα πλευρὰ κεῖται ἴσῳθεν, ἡ δὲ γυμνὴ πλευρὰ ἐξῶθεν.—Γ. Τεμάχιον συγκρατοῦν τὴν πλάξ πρὸς τὴν ὕλην Β.—Π. Ἀγκιστρὸν διὰ τὴν συγκράτησιν τῆς πλακῶς.

τεινὰ μέρη, ἀπεικονίζεται φυσικῶς ἡ εἰκὼν, ἥτις διὰ τοῦ φωτός εἰσεχώρησεν εἰς τὴν προπαρασκευασμένην ἐπιφάνειαν τοῦ βρωμιούχου ἀργύρου. Ὑπολείπεται ἤδη ἡ ἀνάπτυξις καὶ στερεοποίησις τῆς εἰκόνας ταύτης ἐπὶ τῆς ὕλης, ὅπως μὴ ἐξαφανισθῇ. Πρὸς τοῦτο, ὑποβάλλομεν αὐτὴν εἰς τὴν ἐνέργειαν χημικῆς τινος διαλύσεως, τοῦ ὑποθεικοῦ ἄλατος τοῦ νίτρου (hyposulfite de soude), οὗ-

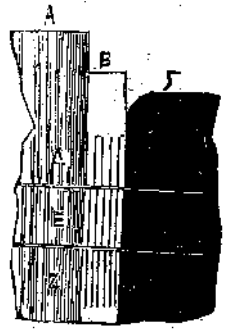

Σχ. 2

τινος συνήθως γίνεται χρῆσις, καὶ ὅπερ ἀφαιρεῖ τὸ ἀργυροῦχον ἄλας, ὅπερ δὲν ἔχει ἀλλοιωθῆ ὑπὸ τοῦ φωτός. Τοῦτο δὲ γίνεται, ἵνα δυνώμεθα νὰ ἐκτιθέμεθα ἐφεξῆς τὴν πλάξ ἀνευ κινδύνου πλεον εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ φωτός. Ἡ οὕτως ἀπολαμβανομένη εἰκὼν, εἶναι ὁμως μονόχρωμος, διότι πανταχόσε κυριαρχεῖ ἡ αὐτὴ οὐσία, ὁ ἠλλοιωμένος ἀργυρος, χωρὶς νὰ ἀπομένη οὐδαμῶς ἴχνος τῶν φυσικῶν χρωμάτων, ἅτινα ἀπετέλουν τὴν ἀρχικὴν εἰκόνα.

Ἐν τούτοις ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόληψιν τῆς μονοχρώμου εἰκόνας, πολλοὶ ἀνεζήτησαν νὰ εὕρωσι τὸν τρόπον τῆς ἀναπαραγωγῆς καὶ τῶν χρωμάτων τῶν φωτογραφουμένων ἀντικειμένων.

Κατέφυγα εἰς τὸν ἀργυρον, ὅπως προπαρασκευάζεται ἐν τῇ συνήθει φωτογραφίᾳ, διὰ νὰ λάβω ὅλα τὰ δυνατὰ χρώματα χωρὶς νὰ μεταβάλω τὴν χημικὴν αὐτοῦ ιδιότητα, ἀλλὰ διὰ τῆς μετατροπῆς μόνον τῆς κατασκευῆς του. Τὸ πρόβλημα οὕτως ἐγένετο πρόβλημα φυσικόν ἀντὶ νὰ ἦναι πρόβλημα χημικόν, καὶ πρὸς λύσιν αὐτοῦ εἶδε μόνον νὰ ὑποβάλῃ τις τὰς συνήθεις φωτογραφικὰς πλάξας εἰς τινὰς ἰδιαιτέρας συνθήκας, αἵτινες εἰσὶν ἀπλούσταται. Ἐν πρώτοις ἀρκεῖ ν' ἀντινωτισώμεν (νὰ βάλωμεν ράχιν με ράχιν) τὸ εὐαίσθητον στρώμα πρὸς τινὰ καθρέπτην ἐν καιρῷ τῆς στάσεως (pose), καὶ ἐκτὸς τούτου νὰ μεταχειρισθῶμεν διαφανῆ τι εὐαίσθητον στρώμα. Παρασκευάσα δὲ τὸν ἀναγκαῖον καθρέπτην χύσας ἀπλῶς ὑδρᾶργυρον ἐν τινι μικρῷ καδίσκῳ ἐκ καουτσούκ τετοποθετημένῳ ὀπισθεν τῆς πλακῶς. (σχ. 1) Ὁ ὑ-

Σχ. 3

Σχ. 2. Κατάταξις τοῦ καδίσκου ἐν τῷ σκοτεινῷ δωματίῳ. Ο, φακός.—Ε φωτογραφικὸν πλαίσιον συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ καδίσκου τοῦ παρισταμένου ὑπὸ τοῦ σχ. 1.
Σχ. 3. Παράστασις τῶν μεταβολῶν τῆς παρακαταθήκης τοῦ ἀργύρου ἐν τῷ πυκνότητι τοῦ εὐαίσθητοποιηθέντος στρώματος διὰ τῆς μετὰ τοῦ ὑδραργύρου ἐπαφῆς.

δράγγυρος αποτελεί καθρέπτην. Αὐταὶ μόνον εἰσὶν αἱ μεταβολαὶ αἰτίνες γίνονται εἰς τὰς ἐργασίας τῆς συνήθους φωτογραφίας. Οὗτω δὲ ἡ πλάξ φέρουσα τὸν καθρέπτην ἐκτίθεται κατὰ τὴν συνήθη μέθοδον ἐν τῷ σκοτεινῷ δωματίῳ [σχ. 2], εἶτα δὲ ἀναπτύσσεται καὶ στεριοποιεῖται διὰ τῶν ἀλλοιωτικῶν οὐσιῶν ὡς φωτογραφία. Πλὴν τὸ ἀπολαμβανόμενον ἀποτύπωμα δὲν εἶναι πλέον τοῦ αὐτοῦ, διότι ἡ κατασκευὴ τῆς παρακαταθήκης (dépot) τοῦ ἀργύρου μεταβάλλεται. Ἀπόδειξις δὲ τούτου εἶναι ὅτι ἡ φωτογραφία προβεβλημένου τινος ἠλικικοῦ φάσματος ζωηρῶς χρωματίζεται.

Ἐν τῇ συνήθει φωτογραφίᾳ πανταχόσε ὅπου τὸ φῶς ἐπιπίπτει σχηματίζεται ὁμοίμορφος μεταλλικὴ παρακαταθήκη ἀργύρου ἐξ ἰσότητας δέ, ὅποταν θέσωμεν ὑπὸ τῆς πλακῆς καθρέπτην ἐξ ὑδραργύρου, τὸ στρώμα (φλοιὸς) τοῦ ἀργύρου ἐνέχει ἀλλοίαν κατασκευὴν, ἧτοι καταστρώννεται (τάσσεται στοιβαδόν), ἀντὶ δὲ ν' ἀπολάβωμεν μᾶζαν (πάστα) σπέρματῶδη, ἔχομεν τοιαύτην πτυχῶδη, εἰς φύλλα.

Ἦδη ἂς ἴδωμεν τίνι τῶν ἡ μεταβολῆ αὐτῆ τῆς κατασκευῆς τῆς παρακαταθήκης τοῦ ἀργύρου δίδωσιν αὐτῷ τὴν ἰδιότητα νὰ ἀντανάκλῃ τὰ χρώματα. Φυσικῶς πολλὰ ἀνάλογα φαινόμενα παρίστανται. Ὡς ἐν παραδείγματι, ὁ μάρμαρος τῶν οστράκων ὀφείλει τὸ χρῶμά του εἰς τὴν κατασκευὴν του, ἀποτελεῖται δὲ ἐκ σειρῶν λεπτοτάτων τιτανούχου ἀνθρακος, ὑπερτιθεμένων ὡς φύλλα βιβλίου καὶ κεκαλυμμένων τῶν μὲν ἐπὶ τῶν δὲ διὰ πηκτῆς (gelatine), οὕτως ὅστις νὰ δύνηται νὰ λεχθῆ, ὅτι ὑφίσταται μεταξὺ τῆς παρακαταθήκης τοῦ ἀργύρου, τῆς ἀπολαμβανόμενης διὰ τῆς χρήσεως καθρέπτου ἐξ ἀργύρου, καὶ τῆς συνήθους παρακαταθήκης τοῦ ἀργύρου, ἢ αὐτῆ διαφορά οἷα ἡ μεταξὺ τοῦ μαργάρου καὶ τοῦ κογγυλίου ὡσὺ, ὅπου σχηματίζεται ὡσαύτως ἐκ τιτανούχου ἀνθρακος. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν μάρμαρον, γνωρίζομεν ὅτι ὅπου ὑπάρχει ἐρυθροὺν ἀνταυγατικόν, τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς ὠριμένης ἀποστάσεως εἰς τὴν εὐρίσκονται μεταξὺ αὐτῶν οἱ διάφοροι φλοιοὶ ἢ ἀπόστασις αὐτῆ εἶναι 1/3000 χιλιοστών τοῦ μέτρου.

Κατὰ συνέπειαν, ἐν τινι ἐγχρώμῳ φωτογραφίᾳ, τὸ ἐρυθροὺν ὀφείλεται εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς παρακαταθήκης τοῦ ἀργύρου. Τὸ κίτρινον χρῶμα προέρχεται ἐκ τῆς πλησιεστέρως γεινιάσεως τῶν φλοιῶν μεταξὺ ἀλλήλων, ὧν ἡ ἀπόστασις εἶναι 1/4000 χιλιοστομέτρων. Διὰ ν' ἀπολούσωμεν τὸ ἰσῶδες δέον ἢ ἀπόστασις νὰ ἐλαττωθῆ εἰς 1/8000 χιλιοστομέτρων, καὶ διὰ τὰ διάμεσα χρώματα, ἢ φλοιοὶ (τὰ στρώματα) εὐρίσκονται εἰς ἀποστάσεις διαμέσους. (σχ. 3).

(Ἔπεται τὸ τέλος.)

Π. Πρίντζης.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΜΗΡΙΚΩΝ ΝΗΣΩΝ

ΙΘΑΚΗΣ, ΣΑΜΗΣ, ΔΟΛΙΧΙΟΥ καὶ ΑΣΤΕΡΙΑΔΟΣ

Ἡ ἐσχάτως Γεωγραφία Κεφαλληνίας καὶ Ἰθάκης φιλοπονήσαντες καὶ ἐκδόντες λόγιοι Μηλιαράκης καὶ Πάρης ἐν πολλοῖς μὲν καὶ ἀλλοῖς πρὸς ἀλλήλους διίστανται τὰς γνώμας, ἰδίᾳ δὲ περὶ τῆς πραγματικῆς ὑποστάσεως ἢ μὴ τῶν Ὀμηρικῶν τοῦ Ὀδυσσεῶς νήσων καὶ ὅπως ἀντιθέτως ἀπεφάναντο, ταχέως ἑκάτερος ἐν τῷ ἑτέρῳ τῶν περὶ τὴν ἐρευναν ταύτην στρατοπέδων ἀρχαίων καὶ νεωτέρων ἐρμηνεύτων τοῦ Ὀμήρου καὶ περὶ τοπογραφίας τῶν προϊστορικῶν χρόνων γραψάντων. Κεφ. Μηλιαράκη σ. 195. «Δὲν ἀπαιτεῖται δὲ νὰ καταβάλλῃ τις πολλὸν κόπον, ὅπως κατανοήσῃ, μετὰ ἐπιτόπιον μάλιστα ἔρευναν καὶ σύγκρισιν ὁλίγων χωρίων τῶν Ὀμηρικῶν ἐπῶν, ἐν οἷς περὶ Ἰθάκης ὁ λόγος, ὅτι ἡ Ὀμηρικὴ Ἰθάκη πόρρω ἀπέχει ἠτὴς πραγματικῆς».

Κεφ. Πέρτο. μεταφρ. Παπανδρέου σ. 136. «Ὁ διορατικώτατος Μικ χαίραγωγός μου ἐπὶ τῆς ποιήσεως ἤδη τῷ 1805 «ἐσημάτισε τὴν πεποθησιν, ὅτι ἡ πόλις τοῦ Ὀμήρου (Ἰθάκη) ἠρπῆται νὰ ζητηθῆ οὐκ ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς σκοπιᾶς τοῦ αἵτου, ἀλλ' ἐν τῷ κόλπῳ τῆς πόλεως (Hellenische Landes Kunde σ.

»202).....ὑπὲρ τῆς γνώμης τοῦ Μικ ἐκηρύχθησαν ὁ Bowen, »Gander, Bursiam, Lolling Reisch, καὶ ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἔργου »τούτου».

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω συγκαταριθμῶνται καὶ ἄλλοι θεωροῦντες τὴν νῦν Ἰθάκην ὡς τὴν πραγματικὴν Ὀμηρικὴν, ἐν οἷς πρωτοστατεῖ ὁ Quell, ὅστις ὅμως τοποθετεῖ τὴν ἀρχαίαν πόλιν ἐπὶ τῶν ἐρείπων τοῦ αἵτου τῆς νῦν Ἰθάκης, ἐνῶ τῆς ἑτέρας γνώμης, ὑπὲρ τῆς φανταστικῆς δὴλον ὅτι καὶ κατὰ ποιητικὸν πλάσμα ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου ἐπινοηθείσης ἀρχηγῆται εἶναι ὁ Volcker καὶ Hergner, ἀκόλουθος δ' αὐτῶν καὶ ὁ Μηλιαράκης.

Τὸ ζήτημα λοιπὸν χωρίζεται καὶ νῦν ἐπι μετὰ τασαύτας λεπτομερεῖς ἐπιτοπίους ἐρεῦνας τοὺς φιλομαίρους εἰς δύο ἀντιθέτω στρατόπεδα καὶ θὰ χωρὶς πιστεύομεν, ἐφ' ὅσον ἐκότεροι τὰς αὐτὰς ἀκολουθοῦσι περὶ τὴν ἐρευναν τῆς προϊστορικῆς Γεωγραφίας μεθόδους. Διότι οὐτε οἱ μὲν θὰ κατορθώσονται ποτε διὰ πειστικῶν καὶ ἀναμφιλόγων ἐπιχειρημάτων νὰ συμβιβάσονται τὰ χωρία τῶν Ὀμηρικῶν ἐπῶν, ἐν οἷς λόγος γίνεται περὶ τὸν τοῦ Ὀδυσσεῶς νήσων καὶ τῶν ἐν αὐταῖς τοπογραφικῶν θέσεων, καθὼς ἀσυμβίβαστα φῶσι τυγχάνουσι πρὸς τὴν πραγματικὴν σημερινὴν γεωγραφίαν καὶ τοπογραφίαν αὐτῶν, οὐτε οἱ ἄλλοι λέγουσι πιθανὰ ἀισχυρίζομενοι τοιανῶτα, ὅτι Ὀμηρος, ὅστις περὶ ἄλλων γνωστῶν μετ' αὐτὸν ἱστορικῶν τόπων ὑπερακριβολόγησε, καὶ θεωρεῖται ἐντεῦθεν ὡς ὁ πρῶτος τῶν γεωγράφων, περὶ Ἰθάκης τῆς ἑδρας τοῦ ἥρωος τῆς Ὀδυσσεῆος οὐδέμιν εἶχε σαφεῖ ἀκριβῆ γνώσιν, ἀλλ' ἐπλασε τὰ κατ' αὐτὴν αὐτοβούλους, ἐνῶ ἤδονατο καὶ ὤρειλε, φρονούμεν, νὰ λάθῃ ἀκριβεῖς πληροφορίας ἢ καὶ νὰ ἐπισκεφθῆ τὰς νήσους τοῦ Ὀδυσσεῶς καὶ συμφώνως τῇ πρᾶγματικῇ αὐτῶν γεωγραφικῇ θέσει νὰ διαλάβῃ περὶ αὐτῶν.

Καθὼς ἐπιτρέπεται βέβαια εἰς ἐπὶ τὸν ποιητὴν πρὸς εὐδωσίαν τοῦ ἔπους αὐτοῦ νὰ πλάσῃ τόπους φανταστικῶς καὶ νήσους κειμένας πρὸς ἐν ὠκεανὸς ἀπροσίτοις τοῖς συγχρόνοις αὐτοῦ, ἐν τοῖς ἐπισημοῖς ὅμως, καὶ ἐπομένως νὰ φαίνονται μὴ ἀπομακρυνόμενος τῆς πιθανότητος, ἀλλὰ περὶ νήσων πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν συγχρόνων αὐτοῦ κειμένων καὶ περὶ τῆς ἑδρας τοῦ ἥρωος τοῦ ποιήματος αὐτοῦ, ἥρωος ἐκ τῶν πρωταγωνιστησάντων ἐν πολέμῳ μυθικῷ μὲν, ἀλλ' ἐν τῇ συνειδήσει τῶν συγχρόνων αὐτοῦ ὑπαρκτῶ θεωρουμένων, νὰ περιπέσῃ εἰς ἀσυγγνώστην γεωγραφικῶς σολοικισμοῦ, τοῦτο βέβαια ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τοῦ πιθανοῦ ἐνῶ περὶ τῶν χωρίων πάντων λοιπῶν ἠρώων τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου μετὰ μεγάλῃ ἀκριβείᾳ ἀνέφερε, πῶς ἦτο δυνατόν νὰ ἀμελήσῃ τοῦτο ἐν τῇ τοῦ Ὀδυσσεῶς ἡγεμονίᾳ. τοῦ Ὀδυσσεῶς χάριν τοῦ ὁποίου καὶ ἰδιαίτερον ἐπος ἐξεπόνησεν;

Πῶς ὁ ποιητὴς θὰ ἐφαίντο ὑπὸ τῶν συγχρόνων αὐτοῦ πιθανὸς λέγων λόγῳ χάριν, ὅτι ἡ Ἰθάκη εἶναι δυσικωτέρα τῶν ὑπὸ τὸν Ὀδυσσεῶς νήσων, ἐνῶ εἶχε πρὸς δυσμάς τὴν νῦν Κεφαλληνίαν; ὅτι εἶναι εὐδαιμονία, ἐνῶ δὲν εἶναι παντάπασιν, τῆς Κεφαλληνίας, (τῆς Ὀμηρικῆς Σάμης, κατὰ τοὺς φιλολόγους) ἐχούσης τὸ προσὸν τοῦτο; ὅτι εἶχε ὄρος Νήριτον εἰσοείφυλλον ἐριπρεπές, ἐνῶ τοιοῦτον εἶχε ὁμοιογενῶς ἢ νῦν Κεφαλληνία;

Ὁδ. IX 21. «Ναιετάφ δ' Ἰθάκην εὐδαίμων ἐν δ' ὄρος αὐτῇ» Νήριτον εἰσοείφυλλον ἐριπρεπές: ἀμφὶ δὲ νήσοι πολλαὶ ναιετάνοισι μᾶλα σχεδὸν ἀλλήλοισιν Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ Ὀλύμπῳ Ζάκυνθος αὐτῇ δὲ χαμαλῆ πανυπερέτη ἐν ἀλκίκαται πρὸς ζέρον, αἱ δὲ τ' ἀνευθε πρὸς ἠῷ τ' ἡλιῶν τε τραχεῖ ἀλλ' ἀγαθὴ κουστροφῶς.

Ὀμ. καὶ Ἀπολ. 428 «Καὶ σπιν ὑπ' ἐκ νεφῶν Ἰθάκης τ' ὄρος καὶ πῖ πέφαντο Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ Ὀλύμπῳ Ζάκυνθος».

Ἡ δὲ εἶναι αἰγιόχοτος ἀγαθὴ καὶ βούβοτος καὶ παράγει σίτον ἀθάσματον, ἐνῶ τοιαύτης ιδιότητος εἶχε ἡ νῦν τῆς Κεφαλληνίας περιοχή τῆς Σάμου, ἢ δὲ νῦν ἡ Ἰθάκη στερεῖται πάντη τῶν προσόντων τούτων.

Ὁδ. XIII 244 «Ἐν μὲν γὰρ οἱ σίτος ἀθάσματος, ἐν δὲ τε σείνος γίγνεται, αἰεὶ δ' ὄμβρος εἶχει, τεθνηυῖτε τ' ἀέρση αἰγιόχοτος ἀγαθὴ καὶ βούβοτος: ἔστι μὰ βλῆ παντοῖη, ἐν δ' ἄρδμοι ἐπιστανοὶ περέασιν».

Ὡστε εἶχουσι μὲν τινὰ λόγον οἱ ἀντιφρονῶντες καὶ μὴ θέλοντες ν' ἀναγνωρίσωσιν ἐν τῇ νῦν Ἰθάκῃ τὴν Ὀμηρικὴν, ἀλλ' ἀπιθῶνως λέγουσιν ἀποδίδοντες τῷ ποιητῇ παντελῆ ἀγνοίαν τῶν χωρίων τοῦ ἥρωος τοῦ ποιήματος αὐτοῦ: οἱ ἄλλοι πάλιν ἐν τῇ εὐγενεῖ ἀμίλλη, ὅπως ἀναδείξωσι γεωγραφικῶς εὐπρόσωπον τὸν Ὀμηρον προσπαθοῦσι διὰ βεβαιωμένων συλλογισμῶν καὶ τοπικῶν ἐρευνῶν, οὐ μόνον ἐν ταῖς γενικαῖς γραμμαῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς καθέκαστα τοπογραφικῶς σημείοις νὰ δικαιώσωσιν αὐτὸν αὐθαγῶς τοποθετοῦντες καὶ τὴν πόλιν Ἰθάκην, καὶ τὸν λιμῆν αὐ-

ΣΟΡΟΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΥΡΙΠΙΔΕΙΟΥ «ΦΙΓΓΕΝΕΙΑΣ ΕΝ ΑΥΛΙΑΙ»

Ἐλευθέρα Μετάφρασις. ΦΙΑΠ: Α. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ Ἀπηγγέλη κατὰ τὴν Πανηγυρικὴν παράστασιν τοῦ «Ἀρχαίου Συλλόγου» τὴν δοθεῖσαν τὴν 11 Φεβρουαρίου, ὑπὸ κ. Θάνου Τζαβέλλα, μέλους τοῦ Συλλόγου.

Τίς αὐλοῦ Λιθικού γλυκερὰ ἰαχὴ Στροφῆ. Γαυμλίου ὄδης ἰσχυρῶς ἀντηχεῖ; Τί κηθάρας χορδαὶ συνδονοῦνται Καὶ φλογέρας ἀκούεται μέλος ἠδὺν Εἰς τὸ Πύλιον, σύριγγ' ἑρπνὴ κελადεῖ, Κ' αἱ καλλίκομοι Μοῦσαι ὄρχοῦνται; Εὐωχία θεῶν καὶ λαμπρὰ ἑορτὴ Ἐπὶ γάμοις Πηλέως τελεῖται Κ' ὁ ποῦς τῶν Μουσῶν ὄς τὴν γῆν νῦν κροτεῖ, Ἐκ χρυσῶν σανδαλίων κοσμεῖται. Δι' εὐμόλπων καὶ θέτιν αἰνοῦσιν ὄδων Κ' Αἰακίδου τὸ γένος τὸ γαῦρον, Ἀντηχοῦσι καὶ δάση ἐκ θεῶν αὐδῶν, Καὶ ὄρωγαί τοῦ βουνοῦ τῶν Κενταύρων. Τοῦ Νηρέως πεντήκοντα κόρααι φαιδρῶς Τὴν ὑγρὰν τῶν πατρίδα λιποῦσαι, Τῶν Μουσῶν ἔνθα ψάλλει ὁ ἔνθος χορδὸς Καὶ αὐτὰ συνορχοῦνται εὐθυμοῦσαι, Ἐγκυκλίως στρεφόμεν' ἐπὶ τῆς ἀκτῆς Ὅπου στίλβει ἡ πάλλευκος ἄμμος αὐτῆς. Ἀντισ. Διὰ φύλλων ἑλάτης χλωρῶν εὐστεφῆς Ὁ χορδὸς τῶν Κενταύρων, τὰ σπῆλαι' ἀφείς Εἰς τὴν θοῖνν προσῆλθε κ' ἐκεῖνος, Τῶν παντοίων θεῶν, γηθοσύνης Ἐπὶ πλῆθι τοῦ Βάκχου κρατῆρα Ὅν προσφέρ' ἡ εὐφρόσυνος Μοῖρα, Ψάλλον: « Νύμφη, ποντία, καλὴ ἄΧαιρε, κόρη θεοῦ, τοῦ Νηρέως! «Βλέπω, βλέπω νὰ φεγγοβολᾷ Διὰ φάσος ἀπλέτου χρυσοῦ Ἐνατέλλων ἐκ κόλπου τοῦ σοῦ, Θεσσαλίας ἀστὴρ τις ὄρατος...! Ναί! Ὁ μάντις ἐδάλωσε ταῦτην ἡμῖν Τὴν λαμπρὸν τῆς τε Φθίας κ' Ἐλλάδος τιμῆν, Πρὸς εὐθύμοις ὄδῳ διεγειρών, Ὁ Φοιβάδης Χείρων Ὅτι μέλλ' ἡγεμὼν αἰχμητῶν, νὰ τεχθῆ, Μυρμιδόνων κλεινός, ἐκ τοῦ γάμου Κ' ὑπ' αὐτοῦ ἐν χαλκῷ καὶ πυρὶ ν' ἀλωθῆ Τοῦ ἐνδόξου ἢ πόλις Πριάμου! Ἐφαιστότευκτα δπλα ὁ ἥρωος φορεῖ, Δωρεὰν τῆς θεᾶινος μητρός του, Καὶ εἰς στάδιον δόξης γοργός προχωρεῖ, Βλέπων ἐξοχὸν τέρμα ἐμπρός του. Ὡ! τῆς θέτιδος οὕτω τοὺς γάμοις τιμῶν Ὁ χορδὸς τῶν θεῶν τοὺς ὀδίζεις! Τὸν Πηλέα ὁμοῦ δι' ἀφθίτων ψαλμῶν Καὶ τὴν νύμφην αὐτὴν μακαρίζει. Ἀλλὰ σοῦ, ὦ παρθένε, τὴν κόμην, φρικτόν! Οἱ Ἀργεῖοι θὰ στῆψωσιν ἠδὺν Καὶ ὡς δάμαλιν, μύσχοις ἀθῶν, θυτὸν Τ' ὄμμα αὐτῶν σφαττομένην θὰ σ' ἴδῃ Ἐν καὶ οὗτ' ἐν βοσκοῖς Ἰφίγεία σὺ, Ἀντράφης ποτὲ, βασιλόπαις χρυσοῖ, Οὗτ' ἐν ἴχοις αὐλῶν καὶ ποιμνίων

(Ἔπεται τὸ τέλος.)

Θεόδωρος Α. Καρούλης.

Ο κ. Σιμαρίπας (γεννήθη εν Σύρφ και είναι 42 ετών, τας σπουδὰς του ἔκαμεν ἐν τῇ ἐνταῦθα πολυτεχνικῇ σχολῇ καὶ ὑπῆρτεν εἰς πλείστας θέσεις, διαπρέψας πάντοτε ἐπὶ τιμότητι καὶ ἀκριβείᾳ καθήκοντος. Παιδείαν δὲ κατεγίνετο εἰς τὰ ὑδραυλικά, ἔνθα ἐξαιρετικῶς ἐργάσθη, ἄλλως ἐκεῖ εἶναι καὶ ἡ ἀδυναμία του. Ἀπεπεράτωτε τὸ ὑδραγωγεῖον Χαλκίδος, ὑπῆρτεν πολλὰκις τὸν δῆμον Ἀθηναίων, τὸν δὲ περισσότερο χρόνον τοῦ μέχρι τοῦδε βίου του κατηνάλωσεν εἰδικῶς, εἴτε ἐν ὑπηρεσίᾳ διετέλει, εἴτε ἰδιοστυίαν εἰς τὴν ἀνίχνευσιν τοῦ δικτύου τοῦ Ἀδριανείου ὑδραγωγείου, καὶ εἰς τὴν σύνταξιν ὑδρογραφικοῦ χάρτου τῆς Ἀττικῆς, μελετήσας λεπτομερῶς τὰ πάντα, καὶ ἰδίως τὰς πηγὰς τῶν ὑδραγωγείων ὅπου ἐν ὑδρεύεται ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν, ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν ὁ πληθυσμὸς τῶν κατοικῶν αὐτῶν κατὰ τοὺς παλαιούς ἐκείνους χρόνους εὐρίσκειτο εἰς μεγάλην ἐπίτασιν. Ο κ. Σιμαρίπας ἐπὶ πλέον ἐσχεδιαγράψασί καὶ ἐμελέτησε κατὰ σπιθαμὴν τὰ διάφορα ὑδροφόρα ἰδάφη τῆς Ἀττικῆς καὶ ἀκριβῶς διὰ τοῦτο φρονούμεν, ὅτι εἶναι ὁ καταλληλότερος νὰ γνωρίζῃ τὴν ὑδρογραφικὴν κατάστασιν αὐτῶν.

Τοιοῦτος ἐν ὀλίγοις ὁ ἡμέτερος φίλος κ. Σιμαρίπας, οὕτινος τὰς περὶ ὑπάρξεως καὶ ἀνευρέσεως ἀφθόου ὕδατος ἐν τῇ πόλει μελέτας, ὡς καὶ τὰ πορίσματα αὐτοῦ, θέλομεν ἐξετάσει προσεχῶς, φυσικῶς ἐξετάζοντες τὴν ὑδρογραφικὴν κατάστασιν τοῦ Ἀττικοῦ ἰδάφους καὶ ἐπιστημονικῶς ἐκτιθέντες τὸ δυνατόν τῆς μεταφορᾶς καὶ αὐξήσεως τῶν ὑδάτων τῆς πόλεως διὰ τε τὰς παρούσας καὶ μελλούσας ἀνάγκας αὐτῆς.

Φ. Η.

ΝΥΜΦΑΙ ΤΟΥ ΑΔΡΙΑ

Ἐνῶ ἡ Ἑλπίς ἐπανήρχετο ἐκ τοῦ νησιδρίου τοῦ Lido, ἔδυν ὁ ἥλιος μεγαλοπρεπῶς ὀπισθεν τῆς νήσου τοῦ Ἀγ. Γεωργίου, περιλούων ἐν χρώματι λευρίου τὴν ποσεινὴν Βενετίαν. Πρὸ ὀλίγων στιγμῶν ἐξε λουσθῆ ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ Ἀδρια... Ἦτο διασκεδάσις ἀγκυπητῆ τοῖς παρθέναις, συμβάλλουσα πρὸς διατήρησιν τῆς τε ἐπιφθόου ὑγείας των καὶ τῆς εὐειδοῦς φυσιογνωμίας. Ἡ Ἑλπίς, ἕνεκα τῶν θελημάτων της, ἐπαξίως ἦτο ἡ βασιλισσα τῶν διὰ τοὺς Βενετοὺς καλλιτέχναις προτύπων. Ἄλλοτε Ἰταλὶς κόμησσα, ἥτις παρεκάθησεν ὡς πρότυπον διὰ τὸν Κορνόβαν, ἠρωτήθη πῶς ἠδυνήθη νὰ πράξῃ τοῦτο. Ἡ κυρία ἀπήντησε μετ' ἀπλότητος εὐθιμοῦ, ὅτι τὸ ἐργαστήριον τοῦ καλλιτέχνου ἦτο ἀριούτως θερμὸν. Παρομοίως τὸ ἐπάγγελμα τῆς Ἑλπίδος δὲν προὔκει αὐτῇ ἀνοίαν Καὶ διατὶ νὰ τῇ προὔκει, ἀφοῦ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν τὰ μέλη τοῦ οἴκου της εἶχον χρησιμοποίησιν τοῖς καλλιτέχναις ὡς πρότυπα; Ἄλλὰ δὲν ἦτο παράδοσις ἀγαπητῆ, ὅτι θεῖα τις πρόγονος αὐτῆς παρεκάθησεν ὡς πρότυπον διὰ τὸν Τινοτόρον;

Ὁ Ρολάνδος Ρ. . . εἶχεν ἤδη ζῆσιν ἐπὶ τρία ἔτη ἐν τῇ πόλει τῶν πλευσίμων ὁδῶν, καὶ ἐθεώρει ἑαυτὸν εὐτυχῆ. Πράγματι δὲ οἱ τοῦ χρωστήρος συνάδελφοί του ἐφθόνον αὐτόν, ἐπιτυχόντα νὰ προσλάβῃ διὰ τὸ ἔργον του τὴν Ἑλπίδα.

Ἡ ἐπιβάλλουσα διάπλασις τοῦ σώματος, τοῦ παραστήματος ἡ χάρις καὶ ἡ Βενετικὴ καλλονὴ τοῦ προσώπου της, ἦσαν τοιαῦτα, ὥστε ἔκαμνον τὸν Ρολάνδον νὰ ἀδῇ ἐξ αἰσθήματος... χαρὰς. Ἐλέθη ὑπὸ προσώπων ἐξόχων, ὅτι καλλιτέχναι οὐδέποτε ἐρῶνται τῶν προτύπων των. Ἄλλ' ὅμως οὐδεὶς ὁ ἀλάνθιστος, καὶ ὁ Ρολάνδος ταχέως ὠμολόγησεν ἑαυτὸν δεσμώτην τῶν θελημάτων τῆς Ἑλπίδος, καίτοι, κατὰ τὸν σημερινὸν Ἰταλικὸν συρμὸν pour passer le temps μάλλον ἢ δι' ἄλλην αἰτίαν, καθόσον ἐν τῇ πατρίδι του, τῇ χώρα τῶν ποδύγκ, χαρίεσσα ξανθοκόμος Σκωτικὴ κόρη εἶχεν ἑλκυσθῆ σοβαρῶς τῆν προσοχὴν του. . .

Αἱ σκέψεις τῆς Ἑλπίδος ἦσαν θλιβεραὶ. Εἶχεν ἰδῆ τὴν πρῶικν τὸν ἀγαπητὸν της κύριον μετὰ τῆς κόρης ταύτης—

τῆς Νίνας—πρὸς ἣν τὸ πρῶτον ἐποδείκνυεν ἐκείνος τὰ θαυμάσια τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Μάρκου. Ὅπως εὐπρεπὲς καὶ εὐάριστον τὸ ζεύγος κατεφάνη! Ἡ Ἑλπίς ἰγίνωσκε καλῶς τὴν ἰδίαν της ἀξίαν τὴν ἐσπέραν ὅπως ἐκείνην ἠσθάνθη ἑαυτὴν ἀνίκανον νὰ ἐπιξέλιθῃ κατὰ τῆς ξανθῆς τοῦ Βορρά λεπτοφουῦς, ἥτις ὡς ὁ Ρολάνδος ἀσυνέτως ἄλλοτε τῇ ὠμολόγησεν, ἦτο ἡ καλαιὰ του ἀγάπη. Ἡ Ἑλπίς ἐθεώρησε τὴν πυκνὴν της κόμην, τὸ ζωγραφικὸν της ἔνδυμα καὶ τὸ εὐτραφεὲς πρόσωπόν της μετὰ περιφρονήσεως.

Ἐνῶ ἔβαινε διὰ τῆς Πλατείας πρὸς τὸ Torre dell Orologio, παρὰ τὸ ὅποιον, οὐ μακρὰν τοῦ Kialto, ἔκειτο ἡ οἰκία της, Ρονδολιέρος μετὰ τὸν ἕνα μόνον βραχιόνα ἐν τῷ ἐπενδύτῃ ἐρριμένῳ ἀμελῶς ἐπὶ τῶν ὤμων του, ἐχαίρεισεν αὐτὴν καὶ τῇ εἶπεν, ὅτι ὁ Ρολάνδος τὸν προσέλαβεν διὰ τὴν κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἐπὶ τοῦ Grand Canal μουσικῆν.

Ἡ Ἑλπίς προσέθηκεν εἰς τὰς προσόδους της ὡς ἐξ ἐπαγγέλματος προτύπου τοῖς καλλιτέχναις, τὰς ὡς αἰδοῦ ἀμιγῆς της. Ἀνῆκεν εἰς ὄμιλον μουσικῶν, ὅστινες ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος, ἐντὸς μεγάλης γονδῶλας περὶ τῶν γημενῶν ἐν ἱετικῶν φανῶν ἐπαίξον τεμάχια μουσικὰ καὶ ἦδον εἰς τοὺς κατοίκους τῶν ἐπὶ τοῦ Kanalazzo ξενοδοχείων. Ἡ Ἑλπίς ἀπεφάσισε νὰ κατασκοπεύσῃ τὸν Ρολάνδον τὴν ἐσπέραν ἐκείνην, καὶ ἀντήμειψε τὸν ρωμαλεὸν Ρονδολιέρον διὰ μειδιάματος συμπαθοῦς, εἴτα, δὲ ἐνῶ ἐκείνος ἀπῆρχετο ἐπιθυμῶν: Καὶ μὲν Ἄντωνιος . . . πράγματι μετ' ἀγαπᾶ . . . καὶ εὐλιχρῶν . . .

Ἡ σελήνη πλησιφαῆς ἔριπτε τὰς ὠχρὰς της ἀκτῖνας ἐπὶ τῆς Βασιλίδος τοῦ Ἀδριατικοῦ, ὅτε ἡ τοῦ δειπνοῦ ὄρα παρήλθεν. Οἱ ἐπισκέπται τῆς Βενετίας ἐν ἐκστάσει καὶ ἠδοναθῆς ἀπεθαύμαζον τὸ κάλλος τῆς σκηνῆς καὶ τοῦ ἄσματος τὴν ἀρμονίαν. . . Οἱ μουσικοὶ εἶχον ἤδη ἀρχίσῃ τὸ ἔργον των, ὑπερήφανοι, ὅτι ἦσαν πολῖται πόλεως τοιαύτης. Ἡ Νίνα ἴπτατο ἀνὰ τὸν ἐβδόμον οὐρανόν. . . ὁ εὐχαρῆς Ρονάλδος προσέκλινεν ἐπ' αὐτῆς ἐν τῇ γονδῶλα. Ὁ Ἄντωνιος ἔφερε τὸ σκάφος του πλησίον τῶν μουσικῶν, τὸ μὲν ὅπως οἱ κύριοί του ἀπολαύσασιν πλήρη τὴν μελωδίαν, τὸ δὲ ὅπως ὁ ἴδιος δυνήθῃ νὰ συλλάβῃ βλέμμα τῆς ἀγαπητῆς τοῦ Ἑλπίδος. Τὰ βιολία καὶ αἱ κιθάραι συνώδευον σερενάταν ἐραστοῦ. . .

Ὡς ἀνηγέρθη ἡ Ἑλπίς ἐπὶ τῆς πρύμνης, εἶδεν ἐν τῷ ὠχρῷ σεληνόφωτι τὸν βραχιόνα τοῦ Ρονάλδου περὶ τὴν ξανθὴν τῆς Σκωτίας κόρην, καὶ πρὸς στιγμὴν ἐκλονίσθη. Ὁ καλλιτέχνης παραδεδομένος εἰς τὴν συντροφὸν του, δὲν παρετήρησε τὴν Ἑλπίδα, μέχρις ὅτου ὁ ὕψιλος τῆς φωνῆς της τόνος, τὸν ἠνάγκασε ν' ἀναβλέψῃ, διότι πολλάκις ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ του, ἐνῶ αὐτὸς ἐπληθε τοῦ μανδολίνου τὰς χορδὰς, εἶχεν ἐκείνη ἄλλοτε ἐπαναλάβῃ τὸ αὐτὸ ἄσμα. Ἀμείως διέταξε τὸν ἐν ἐκστάσει Ἄντωνιον νὰ ἀναπλεύσῃ πρὸς τὴν Piazzetta. Ἡ Νίνα ἀντέλειξεν, ἀλλ' ὁ Ρολάνδος τὴν κατέπεισε, ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι ἡ ὕγρασις ἦτο μεγάλη καὶ ἐπομένως ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν ὑγίαν της.

Ἐφ' ὅσον ἡ Νίνα διέμενον ἐν Βενετίᾳ—ἐπὶ ἕνα μῆνα—δὲν ἀπέλειπετο τῷ Ρολάνδῳ χρόνος ὅπως ἐπιδοθῆ εἰς τὴν ζωγραφικὴν. Δὲν εἶχεν ἔτι ἐκλίπη ἡ σελήνη, καὶ ἡ ἡμέρα, τοῦ μετὰ τῆς Νίνας γάμου του ὠρίσθη. Διήρχοντο τὰς πρῶιας ἐν τοῖς ναοῖς, εἰς τὴν ἀκαδημίαν καὶ εἰς τὰ μουσεῖα. Κατὰ τὰς μεταμεσημέριαις τὸ ζεύγος διεπαιούτο εἰς τὸ νησιδρίον Lido διὰ τοῦ μικροῦ ἀτμοπλοίου, ὅπου ἐτέρποντο οἱ μελλόνυμφοι λουόμενοι ἐν τῷ ἀλμυρῷ ὕδατι τοῦ Ἀδρίου, καὶ εἰσπνέοντες τὰς ἀβρας αὐτοῦ. Ἀμφότεροι ἦσαν καλοὶ κολυμβηταί, καὶ συνηντῶντο εἰς τὸ βαθύ ὕδωρ, ἐξωθῆ τῶν διὰ σχοινίων διαφραγμάτων, ἅτινα ἐχρησιμοῦν ὡς ὄρια πρὸς προφύλαξιν τῶν ἀδῶν τῆς κολυμβητικῆς.

Ἡ Ἑλπίς δὲν ἤλθεν εἰς τὸ ἐργαστήριον καθ' ὅλον τοῦτο τὸν χρόνον, ἀλλ' οὐδὲ εἶδε πλέον αὐτὴν ὁ Ρολάνδος μετὰ τῶν μουσικῶν. Καὶ ἔχαιρετο μάλλον. Ὅπως κἂν ἢ δὲν ἐφρόνιζε πλέον νὰ μάθῃ τί ἀπέγεινε. Τοὺς πάντας ἡ συνείδησις κάμνει δειλοῦς. . . Ὁ Ἄντωνιος ἦτο ὁ γονδολιέρος

ΚΡΥΦΗ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ

Στὸν Ἀγγελοῦ μου Κ.

Κρῖνε, εἰπέ της σ' ὀρκίζω
 Ὡ, πέ της...! Τὰ πάντα εἰπέ της!
 Στὸ βλέμμα της μόνον ἐλπίζω
 Τὴν μόνην μου δόξαν! Στὸ Ν α ἰ της!

Ὅ,τι τότε ἐκείνη θελήσῃ
 Ὑπόχου, στὴν κόρην, καὶ χύνε
 Λαμπρότητα κάλλος. . .! Νὰ θύσῃ
 Ἄρκει στὸν ἔρωτά μου, Κρῖνε!

Ἀθήνησι Θάνας Τζαβέλλας.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Τὰ μαγικὰ τετράγωνα.—Τοιαῦτα προπαρασκευάζονται δι' ἀριθμῶν καὶ εἰσι πολὺ διασκεδαστικά. Ἀποτελοῦνται δὲ ἐξ ἐννέα ἀριθμῶν διατεθειμένων οὕτως ὥστε, προστιθεμένων ἀνά τριῶν καθέτως, ὀριζοντίως ἢ διαγωνίως, τὸ ἀθροισμα αὐτῶν νὰ ἦναι πάντοτε τὸ αὐτό.

Λάβετε 9 ἀριθμούς, οὓς σηματοποιεῖτε προσθέτοντες πάντοτε τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, ὡς ἐξῆς:

1	2	3	4	5	6	7	8	9
3	7	11	15	19	23	27	31	35
5	7	9	11	13	15	17	19	21

Διαθέσατε αὐτοὺς κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν, ἧτοι κατ' αὐξόντα ἀριθμὸν διαγωνίως,

	1		3		5
2		4		7	15
3	5	7	11	19	27
6		8	23	31	
	9		35		35

Εἴτα σχηματίσατε δι' ἐκάστην ομάδα τετράγωνον ὅπου ν' ἀφῆν ἐξωθῆ, ὡς παριστώσι τὰ ἡμέτερα σχήματα, τοὺς τέσσαρας ἀπομεμονωμένους ἀριθμοὺς εἰς τὰ τέσσαρα ἄκρα. Τέλος διαθέσατε τοὺς αὐτοὺς ἀριθμοὺς ἀντιθέτως τῶν θέσεων ὡς κατέχουσι διαμετρικῶς, ἐγκλίσατε αὐτοὺς εἰς τετράγωνα καὶ θὰ ἔχετε τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα.

Καὶ οὕτως

2	9	4
7	5	3
6	1	8

Οὕτως δύνασθε νὰ σχηματίσατε ὅσα μαγικὰ τετράγωνα θελήσατε.

Φ. Η.

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ"

Α. Μ. Πόλον. Ἐπιστολὴ μετ' ἐπιταγῆς ἐλήθη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.—Π. Δ. Χαρισίους. Ἐλάβομεν ὑπ' ὄψιν ἀπαντα γραφόμενά σας. Ἐχει καλῶς. Ἐγράψαμεν. Ἀναμένομεν νεωτέραν σας.—Α. Α. Μαργαρίαν. Ἐπιστολὴν ἐλάβομεν. Συνηδρομητὴν ἐνεγράψαμεν. Εὐχαριστοῦμεν. Ταχυδρομικῶς ἀπαντήσαμεν.—Γ. Χ. Βράβλα. Φύλλα σὰς ἀπεστείλαμεν. Ἀναμένομεν ἐμβασιμὰ σας.—Γ. Κ. Λάρακα. Ἐπιστολὴν σας μετ' 2 τοκομαρτίδια ἐλάβομεν καὶ οὐχὶ τρία. Ταχυδρομικῶς γράφομεν.—Θ. Β. Κ. Κέρκυραν. Ζητούμενον φύλλον σὰς ἀπεστείλαμεν.—Ε. Δ. Ἐνταῦθα. Μόνον συνηδρομητῶν μας ἔργα δημοσιεύομεν.—Π. Σ.

Γουλ. Α. Ἰωαννίδης

Ἰθάκη. Καθυστερεῖτε συνδρομὴν σας ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1892-15 Ἀπριλίου 1893.—Σ. Σ. Ο. Μεσολόγγιον. Φύλλον Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων σας ἀπεστείλαμεν. Ἐν ἔργον σας ἐδημοσιεύθη.—Γ. Κ. Ὀλγαρίτσαν. Συνδρομητὴν ἐνεγράψαμεν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀναμένομεν γεωπέραν σας.—Β. Μ. Μούκιον Συγγνώμην διὰ τὸ λάθος τῆς διευθύνσεως. Διωρθώθη καὶ δὲν φά ἐπαναληφθῆ.—Γ. Κ. Λευκωσίαν. Ἐπιστολὴ καὶ συναλλαγματοῦ ἔλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Φύλλον ἀπεστείλαμεν, γράφομεν.—Ι. Β. Βραϊλά. Ἐπιστολὴ μὲ περιεχόμενα ἔλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ταχυδρομικῶς πλείοτερα. Φύλλα σας ἀπεστείλαμεν.—Γ. Π. Σῦρον. Χαίρομεν διὰ νέαν θέσιν σας. Φύλις ὅλονεν βελτιοῦται. Ἔργα σας δὲν εἶναι δεικτὸν γὰ δημοσιεύονται ὅλα. Ἀρκεσεῖτε εἰς ὅ,τι δημοσιεύομεν ἀναλογιζόμενοι πολλὰ ἀσχολίας μας καὶ πληθῶραν στελλομένων δημοσιευμάτων, εἰκόνες προσεχῶς ἄρχονται.—Δ. Α. Λαδανέλια. Ἐπιστολὴ ἔλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ἐγγράφομεν καὶ γράφομεν.—Σ. Μ. Κ. Τάρταρ. Συνδρομητὰς ἐνεγράψαμεν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Προσεχῶς γράφομεν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται ἐκ τῶν Κυρίων συνδρομητῶν μας ὅσοι καθυστεροῦσιν ἐτι τὴν συνδρομὴν των τοῦ τρίτου ἤδη λήγοντος ἔτους, ὅπως εὐαρεστοῦμενοι ἀποστείλωσιν ἡμῖν ταύτην ὡς τάχιστα καὶ ἀπ' εὐθείας διὰ χαρτονομίσματος ἢ γραμματοσήμων, ἀπαλλάττοντες οὕτως ἡμᾶς τοῦ κόπου τῆς ἀναθέσεως τῆς εἰσπράξεως τῶν συνδρομῶν τούτων εἰς τρίτα πρόσωπα, ἑαυτοὺς δὲ τῆς ἐνοχλητικῆς ἀπαιτήσεως εὐτελεστάτων ποσῶν.

Ἡ Διεύθυνσις.

Μοναδικὴ εὐκαιρία

διὰ τοὺς γραμματοσημοφίλους

Πωλεῖται συλλογὴ ποικίλων γραμματοσήμων, οὗτινος ὁ ἀριθμὸς ἀνέρχεται εἰς 20,000, ἦτοι:

Μία μεγάλη συλλογὴ ἐκ σπανίων καὶ μὴ.....	3,000
Ἑλληνικὰ ἀνάμικτα ἐκδόσεων 1880—1893....	10,000
Κύπρου, Αἰγύπτου ἢ Τουρκίας.....	1,000
Ἑλληνικὰ δελτάρια.....	1,000
Καὶ ποικίλα διαφόρων ἐθνῶν.....	5,000

Ἄντι δρ. 3,000

(Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν)

ΣΩΣΑΝΝΑ ΡΑΜΩ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ

Μετάφρασις Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗ

Ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἐπεραιώθη ἡ ἐκτύπωσις ἐν ἰδιαιτέρῳ τεύχει τῆς φραϊκῆς μυθιστορίας τοῦ Maurice de Fos «Σωσάννα Ραμῶ» τῆς δημοσιευθείσης πρὸ δύο ἐτῶν ἐν τῇ «Φύσει καὶ ἦτις τοσοῦτον κατέβαλε τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας.

Ἐκαστον σῶμα τιμᾶται δρ. μόνον 2 καὶ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 2, διὰ τοὺς ἡμετέρους συνδρομητὰς, ἐνφ' ἡ ἀρχικὴ τιμὴ του εἶναι φρ. χρ. 10.

Ὅσοι ἐπιθυμοῦσι τὴν ἀπόκτησιν αὐτοῦ δύνανται ν' ἀποστείλωσιν τὸ ἀντίτιμον εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Φύσεως».

ΦΙΛΟΚΑΛΟΣ ΠΗΝΕΔΟΠΗ

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΡΓΟΧΕΙΡΩΝ

ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ ΔΙ' ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΑ

Διευθυντῆς καὶ ἐκδότης

Ἄ. Ἀλεξιάδης

Συνδρομὴ ἔτησις, Ἀθηνῶν δραχμὰς 8, Ἐπαρχιῶν δραχμὰς 9, Ἐξωτερικῶ φρ. χρ. 10.

(Γραφεῖα ἐναντι «Νέου Θεάτρου ἀριθ. 11 ἐν Ἀθήναις).

ΣΥΛΛΟΓΗ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ

ΕΥΡΥΠΗΛΟΥ ΣΕΚΙΕΡΗ

Διευθυντοῦ «Νέας Σμύρνης»

Ἐξεδόθη ἐσχάτως ἐν ἰδιαιτέρῳ τεύχει λαμπρὰ συλλογὴ ποιημάτων τοῦ λογίου κ. Ε. Σεκιέρη, ἅτινα θερμῶς συνιστῶμεν πᾶσι τοῖς φιλομούσοις.

Τιμᾶται 1) μετζίτιον.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

Ἀγοράζονται εἰς καλλίστας τιμὰς παλαιὰ γραμματοσημα μεταχειρισμένα, ἐπιστολαὶ παλαιαὶ καὶ ἐπιστολικά δελτάρια τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλων ἐπικρατειῶν. Ἐπίσης ἀγοράζονται νομίσματα καὶ ἀρχαιοτήτες, παρὰ τοῦ κ.

A. WEISZ

Budapest (Hongrie) Vaczi-Körut 4

ἐξεδόθη

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΠΕΝΑΝ

Παρακαλοῦνται ὅσοι ἔλαβον ἀγγελίας καὶ ἐνεγράψαν συνδρομητὰ ν' ἀποστείλωσιν αὐτὰς εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Φύσεως». Τιμὴ ἐκάστου σώματος χαρτοδέτου δραχμὰς 4.

LA FAMILLE

JOURNAL HEBDOMADAIRE ILLUSTRE

Avec une gravure colorié chaque mois, par an 11 fr. Sans la gravure, par an 9 fr.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Μετ' ἐγγράμου. εἰκόνας μηνιαίας ἔτησιως φρ. χρ. 11 Ἄνευ αὐτῆς, συνδρομὴ ἔτησιως φρ. χρ. 9

J. WILLHEIMER

A. SOPHIA

Bulgarie 1885—89 100 timbres (7 var.) Fr. 2,00

» 1891—92 100 » (4 var.) » 4,00

» 25 pièces de 25 st. 1885—89 » 1,00

» 25 » de 30 » » » 2,00

» 25 » de 50 » » » 4,00

» 1 » de 1 Lew, 1892 » 1,60

Provisoire 1892 15/30 neufs ou oblitérés :

1 piece fr. 0,60 10 p. fr. 4,50, 50 p.

fr. 18, 100 p. fr. » 34,00

Timbres taxes, la série, 5, 25, 50 st. » 2,00

Roumanie : 100 timb. (10 variétés) » 2,00

» 2 cartes-post. (diff.) » 0,60

Japon 100 timb. 10 var. y comp. tél. » 2,00

» 3 cartes-postales (diff.) » 0,90

Indes Anglaises 100 timb. (5 var.) » 2,00

J'accepte de bons timbres de tous pays en commission avec 33 % rabais.

Règlement après trois mois.

Références **M. S. Farhi**, employé au Ministère des affaires étrangères, et **M. Caléf**, employé à la Banque-Ottomane, à SOPHIA.

Toute demande doit être accompagné du montant.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑΟΥ.